

АРМІЯ INFORM

дайджест



«Комуналка» для УБД:

як активувати пільги

6 стор.

ДАЙДЖЕСТ
ІНФОРМАЦІЙНОГО
АГЕНТСТВА

**АРМІЯ
INFORM**

Адреса:
м. Київ,

вул. Князів Острозьких,
буд. 45/1, корп. 33.

armyinform.com.ua

press@armyinform.com.ua

[@army_inform](https://fb.com/armyainform)

[@armyinformcomua](https://t.me/armyinformcomua)

+38 (044) 285-70-33

Начальник
Інформаційного агентства
Віталій САРАНЦЕВ

Віддруковано
ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»,
вул. Марка Вовчка, 12/14,
м. Київ, 04073.

Зам. №90871
Наклад: 35 000 прим.



Зміст

Рік тому наші десантники звільнили Богородичне на Донеччині.....	4
«Комуналка» для УБД: як активувати пільги.....	6
Розрахунок Paladin зупинив колону техніки окупантів.....	8
Якщо в піхоти закінчуються боєприпаси, то у фахівців РЕБ радіоелектронні перешкоди не закінчуються ніколи.....	10
В одному бою знищив 13 ворогів.....	12
Медицинний «Оскар» отримав хірург, який вже півтора року рятує поранених на передовій.....	13
Політичний режим сучасної росії – це звичайний фашизм.....	14
«Партнерство заради миру» стало першим кроком до практичної співпраці Україна – НАТО.....	16
155-мм польова гаубиця TR-F1. Гармата, у якої влучність не віком вимірюється.....	18
MINI SHARK. Ще одна «пташка» з родини дронів.....	19
Як вислухати та підтримати людину в стресі.....	20
Щоб впоратися з панічними атаками.....	21
Бій біля села Новий Загорів: 44 воїни УПА проти 1500 гітлерівців.....	22
30 війн із Заклятим сусідом. Чигиринські походи.....	24
Війна музиканта Василя Лютого: про хіт «Меч Арея» та бої під Бахмутом.....	26
«Скрипниківка» – це соборний український правопис.....	28
ВПК рф – улюблена валіза кремля без ручки.....	30
Мундири в крові. Засновник москви, який тероризував Київ.....	32
Кросворд.....	34
На дозвіллі.....	35



Нам вдається звільняти від окупантів нашу землю та людей, і це найголовніше

«Наші воїни – абсолютні молодці, і я пишаюся ними, кожним і кожною, хто зараз на позиціях, хто відбиває російські штурми та знищує російських терористів. Нам вдається звільняти від окупантів нашу землю та людей, і це найголовніше», – Президент України Володимир Зеленський.



Рік тому наші десантники звільнили Богородичне на Донеччині



У ВЕРЕСНІ МИНУЛОГО РОКУ ДЕСАНТНИКИ ОДНІЄІ З АЕРОМОБІЛЬНИХ БРИГАД ЗС УКРАЇНИ ПОВНІСТЮ ЗВІЛЬНИЛИ СЕЛО БОГОРОДИЧНЕ. ТОДІ ВЕСЬ СВІТ ЖАХНУВСЯ ВІД ТИХ СТРАХІТЬ І РУЙНАЦІЙ, ЯКІ РОСІЙСЬКІ ОКУПАНТИ ЗАЛИШИЛИ У КОЛИСЬ МАЛЬОВНИЧОМУ СЕЛИЩІ...

ТОЖ ДЕСАНТНИКИ РОЗПОВІЛИ ПРО ТЕ, ЯК ВІДБУВАЛАСЯ ОПЕРАЦІЯ ЗІ ЗВІЛЬНЕННЯ НАСЕЛЕНОГО ПУНКТУ, ЩО ЗНАЙШЛИ В БОГОРОДИЧНОМУ СКИТІ СВЯТОГІРСЬКОЇ ЛАВРИ ТА ЩО ЗДИВУВАЛО ЗАХИСНИКІВ У ЗРУЙНОВАНІЙ МІСЦЕВІЙ ШКОЛІ.



— Ми заходили в село поступово і просувалися хатина за хатиною, — розповідає старший бойовий медик Василь і продовжує: — Село було повністю замінованим, ми постійно натикалися на протитанкові та протипіхотні міни. Коли противник зрозумів, що ми активно просуваємось, то почав просто тікати. Потім вони вирішили «привітати» нас зі звільненням Богородичного і скинули керовану авіабомбу на храм...

Десантник говорить, що коли вони з побратимами зайшли у саму церкву, то просто жахнулися від побаченого: сморід стояв страшенний, адже окупанти там навіть справляли свої природні потреби.



Василь

— У самому храмі, який, на хвилиночку, під московським патріархатом, вони зробили собі склад з боєприпасами, зносили туди накрадені речі цивільних. Там було багато жіночої спідньої білизни, килими, прикраси. З ікон, які були в позолочених рамках, російські нелюди намагалися зняти поверхневий шар, адже це просто мародери, а дець просто здирали ті рамки. У цій недонації немає абсолютно нічого від людяності, — пригадає старший бойовий медик Василь.

У Богородичному не залишилося жодної вцілілої будівлі. Колись мирне та квітуче селище, яке називали «Донецькою Швейцарією», окупанти перетворили на село-привид.

Про те, що побачили у сільській школі, розповів побратим Василя кулеметник Володимир.



Володимир

поставленого завдання ми просувалися далі. Як заходили, то знайшли багато трофеїв у вигляді стрілецької зброї та техніки. Тоді я затрофеїв свій перший російський кулемет. Школа, яка тоді входила у нашу зону відповідальності, була жахливо понівечена і вся завалена сміттям, — згадає Володимир.

За його словами, коли він побачив зруйновану і безліч разів обстріляну школу, то одразу подумав про дітей, які навчалися в ній. На вулиці вересень, початок навчального року, а дітям немає куди піти навчатися і здобувати нові знання, адже російські «асвабадітелі» вирішили інакше.

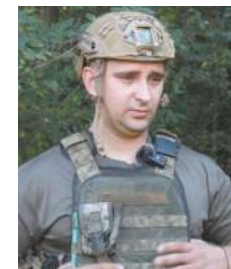


Військовослужбовець Станіслав каже, що коли вони з побратимами десантувалися на околицях Богородичного, то одразу вступили у безпосередній бій з противником.

— Ми заїжджали на броньованих автомобілях і по нас тоді почали

— Ми заходили вранці трьома групами, і наше завдання полягало у тому, щоб зайняти одну з вулиць. Після успішного виконання

працювати ворожі РПГ. Водії автомобілів поїхали далі, а ми відстрілювалися. Згодом ми окопалися та тримали кругову оборону. Коли противник намагався нас



Станіслав

штурмувати, ми відбивали успішно всі атаки і потім самі пішли, як це популярно у десантників: «вперед, вперед». Коли російській військовій зрозуміли, що ми їх однозначно усіх виженемо зі своєї землі, то деякі навіть почали здаватися в полон, — додає піхотинець Станіслав.

Захисник наголошує, що ніколи у своєму житті не забуде ті страшні обстріли, під якими вони воювали з побратимами. Тоді по наших десантниках

працювало абсолютно все: ворожа авіація та артилерія, танки, і навіть противник застосовував проти піхотинців заборонені фосфорні та касетні боєприпаси.

— Спочатку окупанти намагалися брати нас кількістю, але в нас була якість і поміркованість у бойових діях, тому противник мав великі втрати. Потім ворог вдавався до безперервних обстрілів з усіх калібрів, які мав. Коли по нас вперше вдарили фосфорними снарядами, то я остаточно зрозумів, що росія — країна брехні та лицемірства, — сказав десантник Станіслав.

« На вулиці вересень, початок навчального року, а дітям немає куди піти навчатися і здобувати нові знання, адже російські «асвабадітелі» вирішили інакше



**100%, 75%, 50% ЗНИЖКИ:
ХТО МАЄ ПРАВО**

Статтю 12 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» для учасників бойових дій, осіб з інвалідністю внаслідок війни, членів сімей загиблих захисників і захисниць передбачено пільги на оплату газу, електроенергії, опалення, квартирної плати та інших комунальних послуг.

Право на знижку з оплати житлово-комунальних послуг мають учасники бойових дій у розмірі 75%, особи з інвалідністю внаслідок війни – 100%, члени сімей загиблих – 50 %.

Закон України
**«Про статус ветеранів війни,
гарантії їх соціального захисту»**



ХТО ВВАЖАЄТЬСЯ ЧЛЕНОМ СІМ'Ї ОСОБИ, ЯКА МАЄ ПРАВО НА ПІЛЬГУ

До членів сім'ї пільговика належать дружина (або, відповідно, чоловік), їхні неповнолітні діти, їхні неодружені повнолітні діти за умови, що вони є особами з інвалідністю з дитинства 1-ї та 2-ї групи, або особи з інвалідністю 1-ї групи. Це також особа, яка проживає з особою з інвалідністю внаслідок війни 1-ї групи, доглядає за цією особою, за умови, що особа з інвалідністю не перебуває в зареєстрованому шлюбі.

До членів сім'ї також належать непрацездатні батьки та особи, які перебувають під опікою або піклуванням особи, яка має право на пільги і проживає разом з нею.

**ОФОРМЛЕННЯ ПІЛЬГИ ЖКП:
КРОК ЗА КРОКОМ**

Право на отримання відповідних пільг настає лише після отримання посвідчення учасника бойових дій, особи з інвалідністю внаслідок війни, або члена сім'ї загиблого.

В разі, якщо така особа має бажання скористатися правом на отримання пільги для оплати житлово-комунальних послуг, треба звертатися до Пенсійного фонду України із двома заявами.

Перша заява – про внесення відомостей до Єдиного Державного автоматизованого реєстру осіб, які мають право на пільги.

Друга заява – про надання пільги на оплату житлово-комунальних послуг (придбання твердого палива, скрапленого газу).

Якщо людина має одночасно право на пільги за кількома законами, то інформація про цю особу, як пільговика, вноситься до реєстру за усіма наявними підставами. Але в такому разі, особа має право обрати тільки одну пільгу, з якої буде отримувати знижку на комунальні послуги.



**ПІЛЬГИ ГРОШИМА:
ЯК ЦЕ ПРАЦЮЄ**

Виплата пільг на оплату житлово-комунальних послуг здійснюється тільки шляхом перерахування коштів Пенсійним фондом України.

Якщо отримувач пільги є пенсіонером, то кошти перераховуються на його рахунок, на який він отримує пенсію. Якщо особа, яка має право на таку пільгу, не є пенсіонером, тобто в Пенсійного фонду відсутня інформація про відкриті в банку рахунки, тоді Пенсійний фонд самостійно відкриває рахунок для зарахування коштів для пільговика в АТ «Ощадбанк».

Про відкриття такого рахунку орган пенсійного фонду інформує пільговика.

В разі, якщо особа, яка отримує таку пільгу, бажає отримувати її в іншому банку або ж через відділення поштового зв'язку «Укрпошта», слід звернутися з відповідною заявою до органу Пенсійного фонду. Це можна зробити знову ж таки – особисто, поштою, або через вебпортал електронних послуг.

ЗА РІШЕННЯМ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, ОСОБАМ, ЯКІ МАЮТЬ ПРАВО НА ПІЛЬГИ НА ОПЛАТУ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ, МОЖУТЬ ТАКОЖ НАДАВАТИСЯ ІНШІ ПІЛЬГИ. ДЛЯ ТОГО, ЩОБ ДІЗНАТИСЯ ПОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПІЛЬГ САМЕ У ВАШОМУ РЕГІОНІ, У ВАШОМУ НАСЕЛЕНОМУ ПУНКТІ, ВАРТО ЗВЕРТАТИСЯ САМЕ ДО ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.





Розрахунок **Paladin** зупинив колону техніки окупантів

ЗА РОЗРАХУНКОМ ЦЬОЇ САМОХІДНОЇ АРТИЛЕРІЙСЬКОЇ УСТАНОВКИ ПОСТІЙНО ПОЛЮЮТЬ БПЛА ПРОТИВНИКА. ПОПРИ ПОСТІЙНІ ВОРОЖІ ОБСТРИЛИ АРТИЛЕРИСТИ З БРИГАДИ ІМЕНІ ГЕТЬМАНА ІВАНА МАЗЕПИ ВПРАВНО ВРАЖАЮТЬ ТЕХНІКУ ТА ПІХОТУ ПРОТИВНИКА.

— До САУ М-109, яку ми лагідно називаємо «Ластівка», наш розрахунок працював на гаубиці 2С3 «Акація», — розповідає головний сержант артилерійського взводу Микола з позивним «Блек». — Останнім часом б'ємо переважно по скупченню піхоти противника, але часто вражаємо й броньовану техніку окупантів. Цілі в нас є планові та ті, які нам передають наші аеророзвідники. Максимальна дальність, на яку стріляємо реактивними снарядами, — до 30 кілометрів. Також працюємо й на коротші дистанції, все залежить від цілі й типу снарядів.

За словами Миколи, нещодавно артилеристам вдалося зупинити колону ворожої техніки, яка рухалася на позиції українських піхотинців.

“ У небі над нами постійно літають безпілотники рашистів, після чого по нас починають прилітати «Ланцети». Часто прилітають керовані авіабомби, противник полює за нашими гаубицями

— Ми дуже швидко відпрацювали по колоні противника, яка намагалася йти в наступ. Це наше головне завдання — прикривати піхоту, яка тримає по-



Микола



Володимир

зиці на «нулі». Гаубиця М-109 Paladin, як порівняти із САУ радянського виробництва, має кращу ходову, набагато точніше стріляє, має керовані, некеровані та реактивні снаряди.

— Перебувати всередині САУ М-109В безпечніше, ніж у 2С3 «Акація». Тут набагато більше варіантів врятуватися у критичній ситуації, — говорить старший навідник Володимир. — Крім цього, дуже важливо, щоб наш екіпаж точно та влучно вражав цілі. Тут оптика та гідравліка.

Розрахунок отримав координати від аеророзвідників про скупчення живої сили противника, тому швидко переміщається до САУ та починає відправляти окупантам 155-мм «кабанчиків».

Артилеристи випускають два снаряди по ворогу, маскують гаубицю і ми швидко вирушає в безпечне місце, адже є висока ймовірність прильотів з боку противника.

— У небі над нами постійно літають безпілотники SuperCam рашистів. Вони ведуть розвідку, після чого дорозвідку проводять БПЛА Zala й по нас починають прилітати «Ланцети». Часто прилітають керовані авіабомби, противник полює за нашими гаубицями. Тому після виконання роботи ми швидко маскуємо гаубицю й вирушаємо в укриття, — розповів головний сержант взводу.



Якщо в піхоти закінчуються боєприпаси, то у фахівців РЕБ радіоелектронні перешкоди НЕ ЗАКІНЧУЮТЬСЯ НІКОЛИ



ПРО ПОТОЧНИЙ СТАН РЕБ РОЗПОВІВ НАЧАЛЬНИК УПРАВЛІННЯ РАДІОЕЛЕКТРОННОЇ БОРОТЬБИ ГОЛОВНОГО УПРАВЛІННЯ РАДІОЕЛЕКТРОННОЇ ТА КІБЕРБОРОТЬБИ ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ ЗСУ

– Що являє собою український РЕБ станом на зараз?

– Спочатку давайте простими словами роз'яснимо, що взагалі таке радіоелектронна боротьба. Дуже спрощено, РЕБ – це спеціальні дії, які направлені на завоювання переваги у радіоелектронному спектрі над ворогом. На даний час є стала тенденція щодо розширення цих меж, і ми вже не обмежуємось фактично радіоелектронним спектром, а дивимось ширше. І в перспективі це буде електромагнітний спектр. На даний час радіоелектронні засоби широко застосовуються у всіх сферах діяльності людства, військова сфера не виняток. Противник використовує радіоелектронні засоби різного призначення для підвищення ефективності ведення бойових дій в повітрі, на землі та морі. При цьому використовуються різні радіодіапазони та смуги радіочастот. Завдання фахівців радіоелектронної боротьби – не дати можливість противнику ефективно використовувати свої радіоелектронні засоби. Враховуючи те, що ми живемо у вік технологій, радіоелектронна боротьба є дуже перспективним напрямом і буде відігравати все

більшу і більшу роль на полі бою. РЕБ – це якраз той напрямок, який здатен чинити ефективний вплив на всі наявні та перспективні системи поля бою без вогневого втручання. І якщо у артилериста закінчуються снаряди, у піхотинця закінчуються патрони, то у фахівців РЕБ радіоелектронні перешкоди ніколи не закінчуються. Це невичерпне джерело. Але все це вимагає дуже великих затрат як фінансових, так і людських ресурсів для того, щоб здобути справді значні переваги над ворогом. На даний час РЕБ має три складові. Це електронна підтримка, яка дає початкові дані для аналізу і подальшого здійснення радіоелектронного подавлення. Саме радіоелектронне подавлення – це другий напрям. І третій напрям –



це організація радіоелектронного захисту, який направлений на захист своїх систем управління військами і зброєю від своїх радіозавад та радіоперешкод противника.

– Як змінилися українські засоби РЕБ з початку війни?

– З 2014 року серйозно постало питання щодо нарощування спроможностей Збройних Сил України з РЕБ, розробки нових зразків озброєння. Почали з'являться перші зразки комплексів РЕБ з безпілотними літальними апаратами типу «Анклав», «Буковель-АД» тощо. На початок широкомасштабного вторгнення російської федерації ми вже мали сучасні зразки техніки (засобів) РЕБ, але їх кількість була незначною. Тому

всі наші зусилля були направлені на задоволення штатних потреб військових частин (підрозділів) РЕБ у спеціальній техніці. Крім того, гостро постало питання підготовки фахівців РЕБ як офіцерського, так і сержантського складу, операторів на відповідні зразки техніки РЕБ, тим паче що розпочалось створення нових підрозділів РЕБ фактично з нуля. В Україні виробляють засоби та техніку РЕБ, яка за своїми характеристиками подекуди переважає засоби РЕБ противника. Але фізичні можливості підприємств з виробництва спеціальної техніки обмежені. На допомогу прийшли країни-партнери, що дозволило за рахунок матеріально-технічної допомоги покращити забезпеченість наших військ за напрямом РЕБ.

– Якою є допомога засобами РЕБ з боку країн-партнерів?

– На жаль, тривалий час матеріально-технічна допомога від країн-партнерів була дуже обмежена, кількість переданих засобів РЕБ була невелика, та й засоби здебільшого були електронної підтримки. З початком широкомасштабного вторгнення партнери розпочали надання спеціального «активного обладнання», яке ми вдало почали інтегрувати на наявні базові автомобільні шасі. В результаті ми отримали техніку, яка має можливість здійснювати як боротьбу із БПЛА, так і дезорганізувати системи управління військами і зброєю противника.

– Про які зразки РЕБ ви можете розповісти докладніше?

– Загалом, є декілька напрямів розвитку техніки (засобів) РЕБ. Перший – це потужні станції РЕБ, які призначені для дезорганізації систем управління військами та зброєю противника. Другий – це засоби радіоелектронної боротьби з безпілотними літальними апаратами. Третій – це антидронові рушніці, якими забезпечуються підрозділи на першій лінії для боротьби з БПЛА мультикоптерного типу. І четвертий – це засоби РЕБ ближнього радіусу дії, які дозволяють вирішити питання індивідуального захисту броньованої техніки та особового складу від застосування противником FPV дронів. Цей напрям найбільш «гарячий», і ми працюємо над тим, щоб якнайшвидше поставити до військ необхідну кількість таких засобів.

“ РЕБ – це той напрям, який здатен чинити ефективний вплив на всі наявні та перспективні системи поля бою без вогневого втручання ”



ТОГО ДНЯ ПРОТИВНИК НАМАГАВСЯ ЗАЙТИ НА ПОЗИЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЗАХИСНИКІВ. АРТИЛЕРІЯ РОСІЯН ГАТИЛА БЕЗ ЗУПИНУ, ПРАЦЮВАВ ВОРОЖИЙ ТАНК, А РОСІЙСЬКА ПІХОТА ГОТУВАЛАСЯ ДО ШТУРМУ. ОДНАК ВОРОЖІ ШТУРМОВИКИ НАТРАПИЛИ НА УКРАЇНСЬКОГО СНАЙПЕРА, ЯКИЙ ВІВ СВОЄ ПОЛЮВАННЯ НА «АСВОБОДИТЕЛЕЙ».

— Вони підїхали на танку, спішилися та почали готуватися до штурму наших окопів. До мене «долітали» уривки команд, що віддавав ворожий командир. Самі ж окупанти були як на долоні, і я міг працювати, — починає розповідь снайпер на псевдо «Лис». — Я не знав, яка ситуація у наших хлопців на позиції, але точно був впевнений, що зроблю все, щоб ця мерзота туди не потрапила.

Гул танка та розриви ворожої арти дали можливість українському марксмену влучно та непомітно відпрацювати по ворожій піхоті, яка залягла в готовності до бою.

— Я прицілювся — постріл, мінус один. Затих. Знову швидко навівся і знову ціль уражено. Потрібно було змінювати позицію, але щільний вогонь не давав мені цього зробити. Розумів, що мене ось-ось виявлять, тому мав діяти максимально швидко, — продовжує розповідь чоловік.

Десантник каже, що після того, як він знищив десяту ціль, по ньому почав працювати ворожий міномет.

“*Розриви були дуже близько. Я відчув, як запекло у спині. Проте, перш ніж перед очима настала темрява, встиг зробити ще три постріли. Як потім з'ясувалося, вони теж були влучні*

— Розриви були дуже близько. Мене засипало землею, гілками та камінням. Я відчув, як запекло у спині. Проте, перш ніж перед очима настала темрява, встиг зробити ще три постріли. Як потім вже з'ясувалося, вони теж були влучні, — посміхається «Лис».

Під час того бою десантник зазнав важких осколкових поранень, але перед тим як знепритомніти, зумів знищити трьох окупантів. Загалом тоді він демілітаризував тринадцять рашистів.

— Після поранення я пролежав на своїй позиції приблизно шість годин. Вже не пам'ятаю, як мене знайшли та евакуювали, але вдячний нашим медикам зачасну і кваліфіковану допомогу, — говорить снайпер.

Медичний «Оскар» отримав хірург, який вже півтора року рятує поранених на передовій

Відбулося нагородження військових та цивільних медиків Орденом Святого Пантелеймона. Це громадська відзнака за професіоналізм та милосердя, якою відзначають найкращих медичних працівників України. Цього року орден вручали лікарям зі всієї країни в одній номінації — «За самовіддане служіння українському народу, мужність і стійкість у боротьбі за здоров'я українців, за свободу та незалежність України у війні з російським агресором».

Одним із лауреатів Ордена Святого Пантелеймона став завідувач хірургічного відділення Оріхівської центральної

районної лікарні. Із перших днів великої війни Ігор Белкін рятував поранених військових, які тримали оборону на Запоріжжі, та місцевих мешканців.

— У перших числах березня 2022-го в нашу лікарню почали привозити перших поранених захисників. російські окупанти тоді швидко просувались територією області, — пригадує лікар. — Уже в середині місяця бої точились за 5 км від містечка, а наприкінці — ці нелю-

ди почали інтенсивно обстрілювати сам Оріхів. Тоді до нас почали надходити й цивільні поранені.

Після евакуації лікарні Ігор Белкін залишився в районі бойових дій і дотепер разом із персоналом військового шпиталю під обстрілами надає медичну допомогу пораненим воїнам та рятує їхнє життя.

— Для мене велика честь отримати Орден Святого Пантелеймона, адже ця нагорода, окрім професійних і медичних здобутків, відзначає ще й духовний та гуманістичний аспект. Коли отримуєш таку відзнаку, розумієш, що робиш в житті пра-

вильні речі та проживаєш його недарма! А це надихає, мотивує і підтримує, особливо в умовах, коли тебе щоденно оточують вибухи, біль, кров, каліцтва, страждання та смерть, — прокоментував лауреат медичного «Оскара».



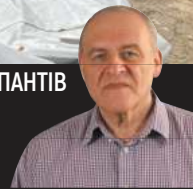
Після евакуації лікарні Ігор Белкін залишився в районі бойових дій і дотепер разом із персоналом військового шпиталю рятує життя наших воїнів





Політичний режим сучасної росії – це звичайний фашизм

ЧИ МОЖНА КВАЛІФІКУВАТИ ВОЄННІ ЗЛОЧИНИ РОСІЙСЬКИХ ОКУПАНТІВ В УКРАЇНІ ЯК ГЕНОЦИД, РОЗПОВІВ ДИРЕКТОР ХАРКІВСЬКОЇ ПРАВОВАХИСНОЇ ГРУПИ ТА ГОЛОВА ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГЕЛЬСІНСЬКОЇ СПІЛКИ З ПРАВ ЛЮДИНИ ЄВГЕН ЗАХАРОВ.



– *Воєнні злочини російських окупантів часто порівнюють з нацистськими або фашистськими. Широко вживаним є новий термін «рашизм». Наскільки релевантна така термінологія щодо політичного режиму та політичних практик сучасної російської федерації?*

– Я б не поспішав вводити в широкий вжиток новий термін «рашизм». Це, можливо, гарна публіцистична знахідка, але навряд чи з неї варто робити щось більше. Насправді в росії звичайний фашизм. З цього приводу є гарна американська приказка: якщо щось має вигляд качки, ходить, як качка, і крикає, як качка, – то це качка. Так і тут – те, що роблять росіяни, і те, як вони це роблять, – це фашизм. А всі ці дрібні деталі, які політологи розбирають, є там певний прояв фашизму чи немає, то вже суто другорядні моменти.

Щоб зрозуміти фашистську сутність російського режиму, достатньо погля-

нути на головну мету агресії російської федерації проти України. Справжня мета росії в цій війні – ліквідувати українську державу і знищити всіх тих людей, які її підтримують, вважають її своєю. От і все, це їхня головна мета.

– *Як юридично має бути оформлений судовий процес над сучасними російськими воєнними злочинцями?*

– Дотримуюсь думки, що для суду над російськими воєнними злочинцями має бути створений окремий спеціальний Міжнародний трибунал. На сьогодні єдиним судовим органом, який може розглядати воєнні злочини, злочини проти людяності та злочини геноциду є Міжнародний кримінальний суд. За своїм статутом розглядати злочин агресії він не може, й узагалі видається так, що жодна чинна на сьогодні міжнародна судова інституція не може розглядати злочин агресії. Саме тому слід створити спеціальний Міжнародний трибунал для розгляду злочину агресії росії проти України.

Також слід враховувати межі компетенції національних правоохоронних органів, які мають виконувати свою роботу. Тривають розслідування, в яких бере участь, зокрема, і Харківська правозахисна група, відбуваються суди, вже є засуджені.

Нарешті, Міжнародний кримінальний суд ще 2 березня 2022 року оголосив про початок стадії розслідування. Була створена спільна комісія Генеральної прокуратури, в межах якої слідчі Генеральної прокуратури та слідчі Офісу прокуратури Міжнародного кримінального суду працюють разом. Саме вони відкрили справу щодо примусової передачі дітей з України до росії і довели

результату – усім відомо про ордер на арешт президента ро-

сійської федерації владіміра путіна та російської уповноваженої з прав дитини при президенті рф марії львової-белової.

– *Наскільки високими є шанси, що трактування воєнних злочинів росії проти України як геноциду визнає міжнародна спільнота?*

– Це складний і тривалий процес. Ми аналізуємо вже зібрану інформацію



Головна мета агресії рф проти України – ліквідувати українську державу і знищити всіх тих людей, які її підтримують



діваюся, що цьогоріч його буде подано.

Крім того,

ми впевнені,

що те, що чинили російські окупанти в Маріуполі, – це геноцид. Обґрунтування того, що це геноцид, вже підготували, нещодавно завершили переклад його тексту англійською мовою. Це велике обґрунтування, яке незабаром буде опубліковане як українською, так і англійською мовами й передане до Офісу прокурора Міжнародного кримінального суду. Також ми завершили подання щодо невибіркових обстрілів, які є воєнними злочинами, і вже здійснено його переклад на англійську мову.

Отже, зараз ми вже на тому етапі, коли зібрано багато інформації, необхідно все це узагальнити та подати до Міжнародного кримінального суду, привернути увагу до зафіксованих злочинів.

«Партнерство заради миру» стало першим кроком до практичної співпраці Україна – НАТО



ІСТОРІЯ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ДО НАТО РОЗПОЧАЛАСЯ У 1990 РОКАХ. ТОДИ ЦЕЙ ПРОЦЕС ВІДБУВАВСЯ В МЕЖАХ НОВОГО ФОРМАТУ СПІВПРАЦІ ПІВНІЧНОАТЛАНТИЧНОГО АЛЬЯНСУ З ПОСТКОМУНІСТИЧНИМИ ДЕРЖАВАМИ, ЯКИЙ ДІСТАВ НАЗВУ «ПАРТНЕРСТВО ЗАРАДИ МИРУ».

Рішення про те, що Україна буде інтегруватися до НАТО, було затверджено на саміті Альянсу в Мадриді у липні 1997 року, коли тодішній президент України підписав Хартію про особливе партнерство Україна – НАТО.

Коли відбулося падіння комунізму на початку 1990-х, всередині НАТО розпочалися гострі дискусії щодо того, як далі співпрацювати з посткомуністичними державами. Оскільки у той час на Заході була ейфорія від перемоги в «холодній війні», бракувало конкретики, чи варто здійснювати розширення НАТО за рахунок країн Східної Європи.

Формат Ради Північноатлантичного співробітництва не передбачав інтеграції держав у НАТО, а лише політичні

консультації. Відтак тривав пошук альтернатив.

Президент США Білл Клінтон на початку 1994 року під час саміту НАТО в Брюсселі презентував бачення програми «Партнерство заради миру» (ПЗМ).

Ідея полягала в залученні країн колишнього СРСР і держав Східної Європи до співпраці з НАТО на різних рівнях, наприклад проведення спільних військових навчань.

Україна однією з перших долучилася до «Партнерства заради миру», відправивши миротворців до Боснії і Герцеговини, де тривала війна.

У 1994 році на території Польщі відбулися військові навчання, в яких вперше брали участь військовослуж-

бовці країн НАТО та держав колишнього Варшавського договору (об'єднання комуністичних держав, яке існувало у 1955–1991 роках. – Ред.).

В Україні на початку 1990-х років тривало формування Збройних Сил України. Про впровадження Стандартів НАТО ще не йшлося, хоча вже були перші зустрічі військових України і Альянсу на офіційному рівні.

Українське політичне керівництво не було категоричним щодо інтеграції держави до Північноатлантичного альянсу. Але поступово тодішній президент України обирає західний вектор зовнішньої політики як основний.

У Монсі (Бельгія) було створено Координаційний Центр Партнерства, в якому брало участь 14 держав, що висловили бажання стати частиною ПЗМ. Окрім спільних військових навчань та миротворчої діяльності, Партнерство заради миру передбачало також гуманітарну підтримку. Водночас не поширювалися безпекові гарантії НАТО (5 стаття Вашингтонської угоди 1949 року) на країни-учасниці ПЗМ.

Саме тоді для України «Партнерство заради миру» стало першим кроком до практичної співпраці з НАТО. Кожна з держав обирала рівень співробітництва з Альянсом через індивідуальний план дій щодо партнерства.

«Партнерство заради миру» було загальним тлом співпраці НАТО зі Схід-

ною Європою. Водночас у середині 1990 років створили новий механізм вступу до НАТО, який дістав назву План дій щодо членства. Відтоді країна, яка прагнула вступити до Альянсу, мала відповідати критеріям, щоб союзники погодили її майбутнє членство в НАТО.

Подією, яка дійсно змінила євроатлантичну інтеграцію України, був саміт у Мадриді в липні 1997 року. Нагадаємо, що тоді Україна ще не мала свого дипломатичного представництва при штаб-квартирі НАТО в Брюсселі. А в Мадриді багато моментів було узгоджено.

У Мадриді президент України і Солана підписали Хартію про особливе партнерство Україна – НАТО.

Хартія створювала інструменти діалогу, наприклад, Комісію Україна – НАТО. Також було заявлено про формування представницьких органів України при Альянсі та навпаки – НАТО в Києві.

Саме у 1997 році було створено Місію України при НАТО та Центр інформації та документації НАТО в Україні. Альянс одним з перших із міжнародних організацій почав приділяти достатню увагу публічній дипломатії, коли популяризація знань мала сприяти формуванню позитивної громадської думки.

Ідея ПЗМ полягала в залученні країн колишнього СРСР і держав Східної Європи до співпраці з НАТО на різних рівнях, наприклад проведення спільних військових навчань



155-мм польова гаубиця TR-F1

Гармата, у якої влучність не віком вимірюється

ФРАНЦУЗЬКА ПОЛЬОВА ГАУБИЦЯ TR-F1, ЕКЗЕМПЛЯРИ ЯКОЇ БУЛИ НАПРАВЛЕНІ ЯК ВІЙСЬКОВА ДОПОМОГА ПАРИЖЕМ НАШІЙ КРАЇНІ, ОФІЦІЙНО ПРИЙНЯТА НА ОЗБРОЄННЯ ЗСУ.

TR-F1 – це 155-мм французька буксирувана гаубиця. Вона має набагато кращі характеристики, ніж радянські 152,4-мм буксирувані гаубиці 2А65 «Мста-Б», які також перебувають на озброєнні українського війська. Водночас, «французенка» схожа на американську M198 та англо-італо-німецьку FH-70, хоча TR-F1 серед перелічених за своєю масою є найважчою.

Ця скорострільна 155-мм гармата має подвійну шлейфову конфігурацію з поворотною платформою. Її ствол 40-го калібру такий же, як і у 155-мм французької САУ AUF-1. TR-F1 здатна здійснити 6 пострілів на хвилину і має гарантовану дальність ведення вогню в 24 км стандартними снарядами HE-FRAG і 30 км реактивними боеприпасами. Загалом же ця гармата може стріляти всіма стандартними набоями НАТО калібру 155 мм. В її системі присутня гідротрамбовка, яка допомагає завантажувати снаряди. Дальність стрільби прямою наводкою становить 2 км.

TR-F1 є занадто важкою, аби розрахунок міг її довільно переміщати з однієї

вогневої позиції на іншу. Тому ця гаубиця була оснащена невеликим двигуном потужністю 32 к.с. і мала автоматичну тягу. Зайнявши позицію, вона може самостійно розгортатися в короткий відтинок часу. При цьому максимальна швидкість самостійного (без буксира) руху на дорогах становить 8 км/год. Цей двигун також живить гідравлічні системи гаубиці та сприяє установці на позиції та переміщенню.

Артилерійський розрахунок TR-F1 становить 7 осіб (якщо враховувати водія буксира, то екіпаж/розрахунок налічує з 8 військовослужбовців): командир, навідник, 2 зарядних (замкових), оператор зарядного пристрою, водій та 2 правильні.



MINI SHARK

Ще одна «пташка» з родини дронів

MINI SHARK СТАВ «СПАДКОЄМЦЕМ» ПОВНОРОЗМІРНОГО ДРОНА SHARK, ЯКИЙ БУЛО ВИПУЩЕНО У 2022 РОЦІ. ОДНАК, ПОПРИ СВІЙ РОЗМІР, НОВИЙ ДРОН ЗДАТНИЙ ВИКОНУВАТИ ТІ САМІ ЗАВДАННЯ, ЩО Й ІНШІ, АЛЕ В ДЕЩО МЕНШИХ ОБСЯГАХ. ПРО ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ЦЬОГО «МАЛЮКА» РОЗПОВІЛИ ЙОГО ВИРОБНИКИ.

– **Що продиктувало потребу в появі MINI SHARK?**

– Першочергово це був запит від військових. Майже всю нашу продукцію ми розробляємо та виготовляємо за принципом «запит-виробництво». Тобто ми збираємо зворотний зв'язок, щоб зрозуміти потребу, обробляємо всю отриману інформацію, тестуємо безліч варіантів, проходимо випробування «вогнем і водою» і аж тоді анонсуємо вихід нового продукту. Ми прагнемо завжди бути корисними, особливо сьогодні.

– **Якщо не вдаватися в глибинні конструктивні подробиці цього виробу, чим принципово відрізняється ваш «малюк акул» від великого SHARK?**

– SHARK призначений для дальньої розвідки, MINI SHARK – для оперативної розвідки на близькій відстані. Основними відмінностями зазначимо: розмір,

час та дальність зв'язку. Це дрони різних категорій, і хоч вони мають спільну місію «розвідка», але використання в них відрізняється, тому відрізняються й характеристики.

Розмах крил SHARK – 3,4 м, тоді як MINI SHARK має всього 2,6 м. Також відрізняється й дальність дії радіозв'язку – SHARK летить до 80 км, MINI SHARK – до 35 км, тривалість польоту – SHARK поставив новий рекорд у 250 хвилин (4 год 10 хв), MINI SHARK – може перебувати в повітрі 2 години. Ще однією принциповою різницею є те, що MINI SHARK запускається з руки та має функцію посадки на живіт, тобто фізеляжем. Цей БПЛА також є набагато компактнішим, він вміщується всього у два рюкзаки, й за відгуками споживачів, це полегшує транспортування та надає перевагу серед інших БПЛА такого типу.

Як вислухати та підтримати людину в стресі

ПОРАДИ ПСИХОЛОГА

УСІ ПО-РІЗНОМУ ПЕРЕЖИВАЮТЬ НАПРУГУ ЧЕРЕЗ ВІЙНУ, ВТРАТИ, ПОСТІЙНІ ТРИВОГИ ТА ОБСТРИЛИ. ЧАСОМ ТИМ, ХТО ПОРЯД, СТАЄ ГІРШЕ, СТРЕС ПОГЛИНАЄ ЛЮДИНУ, Й ВОНА НЕ МОЖЕ ВИБРАТИСЯ ЗІ СТАНУ ТРИВОЖНОСТІ ТА БЕЗПОРАДНОСТІ. ЗВЕРТАЙТЕ УВАГУ НА СВОЄ ОТОЧЕННЯ, МОЖЛИВО, КОГОСЬ ВАРТО ПРОСТО ВИСЛУХАТИ – І ЙОМУ СТАНЕ ЛІПШЕ.



Якщо людина дезорієнтована, не може назвати своє ім'я чи місце перебування, погрожує нашкодити собі чи іншим, плаче або кричить – це можуть бути ознаки сильного стресу. Щоб зарадити в такій ситуації, насамперед переконайтеся, що вам і співрозмовнику нічого не загрожує. Зберігайте спокій і скажіть, що бажаєте допомогти.

ЩО ВАРТО ПАМ'ЯТАТИ, ЯКЩО ЛЮДИНА ЙДЕ НА КОНТАКТ:

- іноді їй просто треба виговоритися;
- їй важливо усвідомити, що її почули й зрозуміли;
- важливі не тільки ваші слова під час розмови, а й мова тіла (вираз обличчя, погляд, поза, жести).
- Як вислухати людину, яка пережила сильний стрес, що важливо проговорити і як не зробити гірше? Адже в такому стані вона не завжди готова розмовляти, а ваше щире бажання допомогти може викликати байдужість чи навіть агресію.



НЕ ВИСЛОВЛЮЙТЕ ПОРАДИ — ВИСЛУХАЙТЕ

Щоб людина почувалася в безпеці й вийшла на контакт, стежте за своїми рухами, тембром голосу, вилловлюйтесь обережно:

- якщо потрібно – чітко представтесь;
- підтримуйте зоровий контакт, але не дивіться на людину постійно, аби вона не відчувала тиску;
- зберігайте відкриту позу – не схрещуйте рук;
- говоріть спокійно, не гучно, м'яко.



Аби уважно вислухати й усе зрозуміти, запевніть людину, що слухаєте її:

«Я вас чую...»

Уточнюйте незрозумілі моменти:

«Ви маєте на увазі, що...»

«Поясніть, будь ласка...»

Повторюйте основну думку людини:

«Ви кажете, що...»

Визначте ключові думки людини і повторіть їх:

«З ваших слів я розумію, що...»

Так людина переконується, що її почули та правильно зрозуміли.



Щоб впоратися з панічними атаками

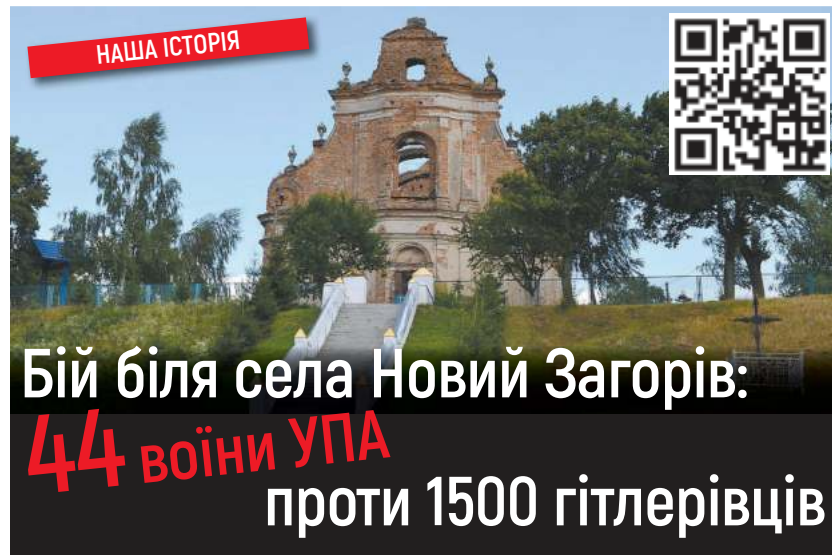
Під час панічної атаки дуже важливо спробувати концентруватися на поточному моменті й ситуації всіма видами почуттів, «заземлитися». Головний прийом – поставити ступні на підлогу, це допоможе відчутти опору.

Однією з найпопулярніших технік є техніка «5-4-3-2-1».

Назвіть:

- **5 речей**, які ви бачите (наприклад, ваші руки, стіл, небо).
- **4 речі**, які ви відчуваєте фізично (наприклад, тверда поверхня під ногами, одяг на тілі тощо).
- **3 речі**, які ви чуєте (наприклад, спів пташок, звук машин, музика).
- **2 речі**, які ви відчуваєте на нюх (наприклад, кава, опале листя тощо).
- **1 річ**, яку ви можете відчутти на смак (мятна гумка, чай тощо).





Бій біля села Новий Загорів: 44 воїни УПА проти 1500 гітлерівців

80 РОКІВ ТОМУ ПОБЛИЗУ СЕЛА НОВИЙ ЗАГОРІВ СУЧАСНОЇ ЛОКАЧИНСЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ ГРОМАДИ ВОЛОДИМИРСЬКОГО РАЙОНУ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ ВІДБУВСЯ БІЙ МІЖ БІЙЦЯМИ УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ ТА НАЦИСТСЬКИМИ ОКУПАНТАМИ. УПРОДОВЖ КІЛЬКОХ ДІБ ЧОТА З 44 ПОВСТАНЦІВ ТРИМАЛА ОБОРОНУ ПРОТИ ВОРОЖИХ СИЛ, ЩО ЗНАЧНО ПЕРЕВАЖАЛИ, ЗАГАЛЬНА КІЛЬКІСТЬ ЯКИХ СУМАРНО СТАНОВИЛА БЛИЗЬКО 1500 СОЛДАТІВ.

Українські повстанці під командуванням Андрія Марценюка на псевдо «Береза» облаштували вигідні для оборони позиції на території Загорівського чоловічого монастиря XVI століття. Важливою перевагою були глибокі та міцні монастирські підвальні приміщення, в яких можна було укрива-

Завдяки цьому на самому початку бою було знівельовану кількісну перевагу гітлерівців.

Уже в перший день проти українських воїнів ворог кинув близько 400 осіб – роту німецької жандармерії, роту поліції з фольксдойчів та роту донських козаків. Перші спроби штурму виявились невдалими – потрапивши під прицільний кулеметний вогонь, атакувальники втратили до 40 бійців убитими і змушені були відступити. Невдалими виявились і наступні спроби штурму, коли гітлерівці намагались підпалити монастир.

Звитягу героїв та пам'ять полеглих вшанували також у народній пісні «В Загоріві на горі у старім монастирі...»

Упродовж наступного дня ворог продовжив атакувати позиції повстанців, отримавши підкріплення й збільшивши свою загальну чисельність до близько 700 бійців. Під вечір 9 вересня на підсилення атакувальникам підійшли 10 танкеток зі Здолбунова, гітлерівці застосували артилерію й згодом авіацію – три літаки скидали на монастир бомби у той час, коли танкетки били по монастирських мурах прямою наводкою.

Повстанці знищили кілька десятків ворогів, особливою ефективністю відзначився кулеметник Коцюба, який облаштував позицію на дзвіниці монастиря. Однак і самі упівці зазнали значних втрат – до вечора 10 вересня живими лишилися лише 18 повстанців.

Наступного дня, коли гітлерівці продовжили інтенсивний обстріл монастиря, повстанці втратили ще трьох бійців. Загинув, зокрема, командир чоти Андрій Марценюк. Ще щонайменше троє бійців зазнали поранень, серед них також і кулеметник Коцюба, який лишився на своїй позиції на дзвіниці.

Сховавши поранених у підвалах монастиря, вночі повстанці змогли вирватись з ворожого оточення. Скориставшись густим передранковим туманом і ефектом раптовості, вони вдарили одночасно у двох напрямках і без втрат прорвались крізь гітлерівські позиції.

Зайшовши на територію монастиря, фашисти знайшли і втратили одного з поранених. Ще двом пощастило причаїтися так, що їх не виявили. Згодом їх врятували місцеві селяни, які також познайомилися і поховали тіла 29 загиблих у бою повстанців. Ворог втратив у тому кількодобовому бою до 100 солдатів убитими і приблизно вдвічі більше пораненими.



Пам'ятник воїнам УПА біля стін Загорівського монастиря

Звитягу героїв та пам'ять полеглих вшанували також у народній пісні «В Загоріві на горі у старім монастирі...». 2003 року до 60-ї річниці славетного бою у Загорівському чоловічому монастирі у селі Новий Загорів встановили меморіальний комплекс, на стелах якого наведено імена тих загиблих у бою бійців УПА, які вдалось з'ясувати. 2012 року режисер Тарас Химич зняв за мотивами бою українських повстанців проти нацистських окупантів поблизу села Новий Загорів відеокліп до пісні «Не кажучи нікому» гурту Тартак та Андрія Підлужного.

30 ВІЙН ІЗ ЗАКЛЯТИМ СУСІДОМ



ЧИГИРИНСЬКІ ПОХОДИ

8 червня 1668 року, після успішного військового походу на Лівобережжя, Петра Дорошенка проголошено гетьманом обох берегів Дніпра. Проте організувати ефективну оборону краю від вторгнення московських військ йому не вдалося. Після здобуття московитами Чернігова наказний гетьман Сіверський Дем'ян Многогрішний змушений був піти на переговори з ними. 16 березня 1669 року Многогрішний підписав так звані Глухівські статті, що повертали лівобережні полки під владу московського царя.

А Петро Дорошенко, отримавши в той же час титул бея українського санджака від султана Мехмеда IV, за підтримки Османської імперії та Кримського ханства розпочав воєнні дії з метою закріплення влади Війська Запорозького на землях від Перемишля до Путівля.

На початку лютого 1674 року московське військо та підпорядковані йому лівобережні козаки-сепаратисти в кількості до 70 тисяч осіб, скориставшись тим, що основні сили гетьмана були залучені до протистояння з військом Речі Посполитої на заході держави, вторглися на правий берег Дніпра. Кілька поселень були спалені, Черкаси, Канів і Корсунь – захоплені, столицне

*Петро
Дорошенко*

Гетьман і князь України
у 1665–1676 роках



- Походив із давнього козацького роду
- Гетьман Війська Запорозького обох берегів Дніпра, бей українського санджаку
- Був одружений тричі, мав багато нащадків
- Володів латинською й польською мовами
- Створив регулярне 20-тисячне військо з найманих частин (сердюки та компанійці), які відзначалися особистою відданістю гетьманові
- Встановив на українському кордоні нову митну лінію і почав карбувати власну монету, щоб зміцнити фінансову систему
- На степовому порубіжжі утворив новий Торговицький полк
- Часто скликав козацькі ради, де вислуховував думку рядових козаків та посполитих
- Помер у почесному полоні і похований у селі Ярополчому під Москвою
- Був названий «Сонцем Руїни» за свої світлі і шляхетні помисли щодо об'єднання розшматованої України, звільнення її від влади Польщі і московщини

місто Чигирин – взяте в облогу, але нападникам здобути його не вдалося.

У липні москалі та сепаратисти знову переправилися на Правобережжя й на початку серпня взяли в облогу Чигирин. Сепаратистів підтримали жителі Ладжигина та Умані. Дізнавшись про ситуацію, султан Мегмед IV наказав допомогти Дорошенку. Вже 10 серпня

Війни за столицне місто Чигирин, 1668–1681 рр.



Військо Запорозьке
Кримське Ханство
Османська імперія

Лівобережна
Гетьманщина
московське царство

під натиском союзного війська облогу Чигирин було знято. 19 серпня османи здобули Ладжигин, а 4 вересня – Умань. Жителі обох міст були страчені або забрані в ясир як зрадники.

Восени 1676 року 30-тисячна московська армія та полки Самойловича знову обложили Чигирин. 19 вересня розпочався штурм гетьманської столиці, яку обороняв лише двохтисячний загін сердюків. Петро Дорошенко змушений був капітулювати. Зречення гетьманства і передача клейнодів Самойловичу, який ще в 1674 році проголосив себе гетьманом обох берегів Дніпра, де-факто легітимізували владу й титул останнього.

Проте уряд Османської імперії цієї капітуляції не визнав і, призначивши новим гетьманом Юрія Хмельницького, продовжив боротьбу за контроль над Чигирином.

Перший наступ відбувся влітку 1677 року, другий – наступного року. Чигирин було майже зруйновано, проте москалі з нього вибито.

Щоб позбавити Юрія Хмельницького підтримки, а також засобів для утримання війська, Іван Самойлович за наказом з Москви вдається до жорстокої акції на Правобережжі – спалення поселень та примусової депортації населення на лівий берег Дніпра.

Згідно з Бахчисарайським мирним договором 1681 року між Османською імперією і Московією, спустошена після згону територія вздовж правого берега Дніпра була оголошена нейтральною і мала залишатися незаселеною. Так завершилося московсько-українське протистояння, що тривало майже безперервно впродовж 23 років.

23 серпня 2017 року Указом Президента України Перша бригада оперативного призначення Національної гвардії України отримала почесне звання «Президентська імені гетьмана Петра Дорошенка».



ВАСИЛЬ ЛЮТИЙ – ВІДОМИЙ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДОЗНАВЕЦЬ, БАНДУРИСТ І РОК-МУЗИКАНТ, КОМПОЗИТОР, ЯКИЙ НАПИСАВ ПОНАД 400 МУЗИЧНИХ ТВОРІВ, СЕРЕД ЯКИХ НАДЗВИЧАЙНО ПОПУЛЯРНІ «МЕЧ АРЕЯ» І «МЧАТЬ КОЗАКИ». СЬОГОДНІ ВІН СОЛДАТ ОКРЕМОЇ ПРЕЗИДЕНТСЬКОЇ БРИГАДИ ІМЕНІ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО.



Війна музиканта Василя Лютого: про хіт «Меч Арея» та бої під Бахмутом

– Ви пішли до Збройних Сил у лютому торік. Розкажіть про свою мотивацію.

– Тут треба щиро сказати, що у 2014-15 роках я теж рвався воювати. Деякий час тоді я дійсно там побув, але недовго. А 22-го ворог був під носом, тоді кожна одиниця була важлива. Я мав певні навички, що мали би пригодитися, тому пішов. А те, що не знав, вивчив дуже швидко. Вторгнення росії стало викликом, де чоловіче в багатьох зіграло.

Учився на оператора ПТРК «Джавелін», вивчав й інше озброєння. Згодом отримав болгарський СПГ, з якими і поїхав на фронт.

Наш підрозділ спочатку відповідав за Чернігівський напрямок оборони Києва, був зарахований до головного протитанкового резерву й мусив на випадок вторгнення з білорусі реагувати на всі атаки, які могли бути на лінії Чернігів – Бориспіль – Бровари. А згодом вирушив на східний фронт під Бахмут. Там усе інакше: роза вітрів, зима, холод, земля тверда, вкопати неможливо. З териконів усе обстрілюється, посадки там у 2014-2015 роках ще понищені, сховатися складно. Якщо є бліндажі, то це або старі якісь, бозна-коли викопані, або напередодні зроблені, яких ще не встигли розквасити.

Загалом, морально до цього був готовий. Нам повідомили, хто перед нами стоїть. Мій особистий анекдот у тому, що

музикант бив «музикантів». Тільки я – справжній музикант, а там «музикантами» звать «вагнерівців».

– У Вікіпедії написано, що ви автор понад 400 пісень. Уже цього року побачив світ ваш новий альбом «На війні»...

– От зараз не можу сказати конкретне число, бо я ще до нового 2022 року перестав облік вести. Але пісні написав нові вже з того часу. Всі друзі, які у військах, теж пишуть, викидають на папір свої переживання. Дмитро Луняка – один із перших, чий вірш мене зачепив, але твір був дуже коротенький. Я Дмитрові передзвонив у Вінницю і сказав, що хотів би дописати. Він, звичайно, погодився, і так вийшла одна з перших пісень Перемоги «Ти біжиш».

Потім я раптово згадав, що колись намагався писати пісні іноземними мовами. І написав пісню In the war («На війні»). Ну, і як чинно, кілька пісень до широкомасштабної війни були написані з Василем Ковтуном, але коли я побачив його «Місто-фортеця» про Бахмут, – не зволікав. Я знав, що це буде ударна пісня, тому швидко зробив її і записав. Ця пісня – як сміх смерті в очі. І військова тема на цьому не закінчується, тому що постійно з'являються нові мотивації.

– Особливої популярності після початку російської агресії проти України набула ваша пісня «Меч Арея». А ви підраховували, скільки виконавців співали її відтоді, як вона була написана 2001 року?

– Я тільки по YouTube можу полічити. 24, здається. А так... Ну от, наприклад, останнє виконання в Холодному Яру – хлопчик Михайлик Крохмаль. Але це приємний ексклюзив, коли я знаю, хто і для чого це робить. Часто буває, що я в YouTube натрапляю на щось таке, яке, по-перше, має інформативно неправильний вигляд. По-друге, я розумію в цьому кон'юнктурний хід. Одразу помітно, що виконавець з тим не живе. Ба більше, він навіть не розуміє, про що взагалі ця пісня!

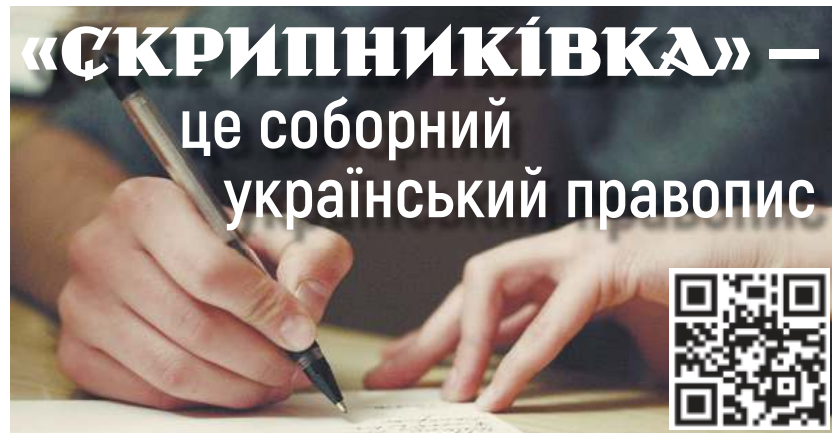
Я згадую, як ми робили цю пісню зі зразковим ансамблем Збройних Сил України. Мені й режисерові Сергію Архипчуку довелося пояснювати чи не подетально, про що ця пісня і як її треба

виконувати, бо інакше не було б того ефекту. Заспівали б так, знаєте, як про Котигорошка – якусь чергову казочку про меч Арея. Я пам'ятаю, що Архипчук, пояснюючи перед тим по декілька разів, застосував крайню гіперболу, яка змусила очі в тенорів смикатись. Він сказав: «Хлопці, я вам зараз розкажу, як цю пісню співати. Уявіть собі, що домашній пес уперше впіймав дикого зайця й упився його крові». Але ж треба було врешті їх якось настроїти на потрібний лад.

– Якою бачиться вам українська Перемога?

– Щоб перемогти, ми маємо забити останній осиковий кіл в імперію зла. І тихо повернутися назад із відчуттям, що ми в той бік більше навіть не дивимосся, бо там уже все.

«Хлопці, я вам зараз розкажу, як цю пісню співати. Уявіть собі, що домашній пес уперше впіймав дикого зайця й упився його крові». Але ж треба було врешті їх якось настроїти на потрібний лад



95 РОКІВ ТОМУ, У ВЕРЕСНІ 1928 РОКУ, НАРОДНИЙ КОМІСАР ОСВІТИ УСРР МИКОЛА СКРИПНИК ПІДПИСАВ ПОСТАНОВУ ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ НОВОГО «УКРАЇНСЬКОГО ПРАВОПИСУ», ЯКИЙ ЗГОДОМ НАЗВАЛИ НА ЙОГО ЧЕШТЬ «СКРИПНИКІВКОЮ». РОЗРОБЛЕНИЙ І УХВАЛЕНИЙ НА ХВИЛІ УКРАЇНІЗАЦІЇ, ЦЕЙ ПРАВОПИС ПРОІСНУВАВ ЗАЛЕДВЕ 5 РОКІВ – ВЖЕ 1933 РОКУ ПРАВОПИСНІ НОРМИ «СКРИПНИКІВКИ» ВИЗНАЛИ «НАЦІОНАЛІСТИЧНИМИ» І ЗАТВЕРДИЛИ НОВИЙ ПРАВОПИС, ЯКИЙ РОЗПОЧАВ ТРИВАЛИЙ ПРОЦЕС ШТУЧНОГО НАБЛИЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ДО РОСІЙСЬКОЇ.

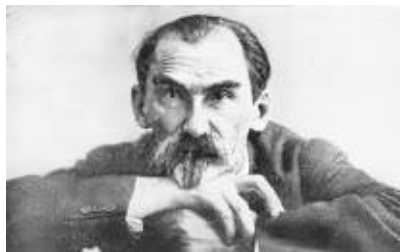
Український правопис 1928 року називають не лише «скрипниківкою», але також «харківським» – за місцем його упорядкування і, що важливіше – соборним українським правописом. Він об'єднував звичай мовців як східних і центральних теренів України, так і західноукраїнських земель, попри те, що в той час, коли його розробляли й

ухвалювали, західні частини українських земель входили до складу інших держав.

Тож правопис 1928 року укладався із урахуванням мововжитку всіх етнічних носіїв української літературної мови. Саме через цю його об'єднавчу функцію його і називають соборним.

Над правописом працювали різні мовознавці, але насамперед ті, хто під ту пору студював у Харкові питання наукового вжитку української літературної мови, її історію та діалекти.

Тогочасний Харків можна назвати столицею українізації, і ухвалення нового правопису стало важливим рубіжним кроком утвердження української мови в УСРР. Однак минуло заледве 5 років, і вже 1933 року від «скрипниківки» від-



Микола Скрипник, нарком освіти УСРР (1927–1933)

мовились. При цьому сама українізація скасована не була й офіційно тривала до кінця 1930 років.

Офіційно укладання як «скрипниківки», так і правопису 1933 року, відбувались у річницю українізації, однак по-різному мислились її завдання. Українізації потребували, зрозуміло, не українські селяни чи українська інтелігенція. Селян просто потрібно було навчити грамоти українською мовою, українську інтелігенцію й поготів українізувати не було жодної потреби. Тож українізувати необхідно було насамперед робітників, пролетарів: росіян, євреїв, русифікованих українців та представників інших національностей, які сумарно становили щонайменше дві третини міського населення. Частка українськомовних українців, як правило, становила заледве 20%, у ліпшому разі 30%.

З огляду на це іншою мала бути тактика українізації грамотного міського населення, яке мало щонайменше початкову освіту російською мовою. Для цих містян потрібно було побудувати виклад і програму так, щоб маючи базу російської освіти, їм було легше зробити крок до вивчення української мови. Тому «скрипниківка» могла здаватися складною для опанування і недосконалою, зокрема в пи-

таннях правопису запозичених слів і чужих власних назв.

Крім того, комуністичній владі необхідно було стежити за тим, щоб українізація не перейшла дозволених меж, щоб не призвела до поширення й утвердження того, що в радянській пропаганді називали «українським буржуазним націоналізмом». Тому щойно почали виявлятися перші ознаки небезпеки, на думку партійних ідеологів і радянських державних діячів, то «надмірну», так би мовити, українізацію за деякими напрямками різко згорнули.

Наприклад, це стосувалось української абетки, з якої за особистою вказівкою Павла Постишева вилучили букву Г. При цьому сам Постишев не був аж ніяк напряму дотичний ані до нормотворчих процесів у сфері правопису, ані до

За особистою вказівкою Постишева з української абетки вилучили букву Г.

При цьому сам він не був жодним чином напряму дотичний ані до нормотворчих процесів у сфері правопису, ані до сфери освіти.

Однак саме за його вказівкою було взято курс на зближення української мови з російською



сфери освіти. Однак саме за його вказівкою було взято курс на зближення української мови з російською. Офіційно це пояснювалось потребою полегшити вивчення української мови тим, хто вже знає російську. У передньому слові до правопису 1933 року прямо зазначено, що попередній правопис, себто «скрипниківка», буцімто був спрямований на «штучний відрив української мови від російської», тож вимагалось їх максимально зблизити.



ВПК рф – улюблена валіза кремля без ручки

ОБОЖНЮВАНИЙ ПУТІНИМ І ЙОГО ОТОЧЕННЯМ РАДЯНСЬКИЙ УСТРІЙ, ЗДАЄТЬСЯ, ЗНОВУ ОТРИМАВ НАГОДУ, АБИ КРЕМЛІВСЬКІ ДІДУГАНИ ПРИГАДАЛИ ЗАПЛІСНЯВІЛИЙ «СССРІВСЬКИЙ» ВИРАЗ ВІД СТАЛІНСЬКОГО ГЕНПРОКУРОРА: «ПІД ЧАС СЛІДСТВА ГОЛОВНЕ НЕ ВИЙТИ НА САМИХ СЕБЕ». АНАЛІЗ МІЖНАРОДНОГО РИНКУ ОЗБРОЄНЬ ДОЗВОЛИВ ПРОФІЛЬНИМ ФАХІВЦЯМ ЗРОБИТИ ВИСНОВОК, ЩО РОСІЯ ВСЕ БІЛЬШЕ ПОЗБУВАЄТЬСЯ ПЕРЕДОВИХ ПОЗИЦІЙ У СВОЄРІДНОМУ КЛУБІ СВІТОВИХ ЛІДЕРІВ ПОСТАЧАННЯ ОЗБРОЄННЯ І ВІЙСЬКОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ, А ЇЇ ВИРОБИ ВІД ОБОРОННОГО КОМПЛЕКСУ МАСОВО ПОТРІБНІ ЛИШЕ ТІЙ САМІЙ.

За даними щорічного звіту Стокгольмського міжнародного інституту дослідження проблем миру (SIPRI), за чотири роки, з 2018 до 2022, частка росії у міжнародній торгівлі зброєю скоротилася з 22% до 16%. І ця тенденція, за словами автора звіту Пітера Веземана, буде зберігатися.

Дослідники ринку озброєнь поставили собі питання, а чому ж росія стала продавати менше оборонної продукції? І дійшли висновків, що причин багато. Наприклад, країни-імпортери прагнуть диверсифікувати своїх закордонних постачальників. Але, як пише портал французького телемовника France 24, більшість обставин прямо пов'язані з війною в Україні. Адже нині Москва спрямовує більше бойових знарядь на лінію фронту з Україною, зберігає певні

системи озброєнь і зосереджується на заміні зброї, яку втрачає на полі бою.

Звісно, підірвали експортні можливості країни-терористки і численні раунди міжнародних санкцій проти Кремля. Зашкодили репутації російського озброєння і безліч повідомлень з передової в Україні про застарілі танки, гаубиці і браковані боеприпаси до них.

Як прокоментував ситуацію журналу Foreign Policy професор міжнародних відносин Денверського університету Каллен Хендрікс, широкомасштабне вторгнення рф до України стало «принизливою демонстрацією російських військових технологій»:

– Зображення «безголових» танків і звіти про високий рівень несправностей російських ракет можуть бути частково пропагандою часів війни, ча-



«Київ за три дні»: путін і його військо. Малюнок Patrick Blower

стково реальністю... Якими б не були причини, війна в Україні не була особливо переконливою рекламою передових військових технологій росії.

Невдоволення озброєнням із шийдиками «Made in russia» зростало і в багаторічних клієнтів російських постачальників зброї. За словами Веземана, Індія не дуже задоволена технічними характеристиками зброї, яку отримала від Москви, і саме тому звернулася до Франції. Та й у Нью-Делі явно не бажали збільшувати військову співпрацю із Кремлем після 24 лютого 2022 року.

На думку експерта, США намагалися впливати на країни, що співпрацюють з рф ще до початку широкомасштабного вторгнення. Індонезія, наприклад, відмовилася від закупівлі російських літаків у 2021 році, віддавши перевагу варіантам із США та Франції.

Сумні та сумнівні перспективи російського ВПК продемонстрував і так званий форум зброї та військових технологій країни-терористки «армія-2023», який відбувався на тижні, що минув, у підмосковній Кубинці. За даними російського мінвбивств імені бойового оленевода шойгу, це збіговисько начебто прийняло делегації більш ніж з

60 країн і завершилося ... з провальним результатом для російського військово-промислового комплексу.

Експорт російської зброї стійко падає, і вже в 2024 році Москва може втратити статус другого найбільшого постачальника озброєнь у світі, вважає вже згаданий вище старший дослідник SIPRI Петер Веземан.

Наприклад, за обсягом експортних замовлень на літаки – 84 машини на кінець 2022 року – Москва не тільки в 16 разів відстає від США (1371 одиниця), але також поступається Франції (210), Південній Кореї (136), Італії (115) та Китаю.

За кількістю замовлених військових кораблів (5 одиниць) кратно програє Франції (21), Китаю (22), Німеччині (29) та Великій Британії (26), а також поступається Італії (9) та Південній Кореї (6).

За обсягом майбутніх поставок танків (444 одиниці) показники рф на третину нижчі, ніж у США (634), і вдвічі – ніж у Республіки Корея (990).

Путінська оборонка здає позиції на ключовому для себе ринку – в Індії. Постачання туди впало на 37% за останні п'ять років – період, протягом якого «рособоронекспорт» перебуває під санкціями США.



Зображення «безголових» танків і звіти про високий рівень несправностей російських ракет не були рекламою передових військових технологій росії



З 1060-Х РОКІВ ЛІТОПИСИ ФІКСУЮТЬ ПОСТІЙНІ НАПАДИ КОЧОВИКІВ-ПОЛОВЦІВ НА РУСЬ. КРАЇНА ПОЛОВЦІВ ДЕШТ-І-КИПЧАК БУЛА ПІВДЕННО-СХІДНИМ СУСІДОМ ДЕРЖАВИ ІЗ ЦЕНТРОМ У КИЄВІ, ТОМУ СПОРАДИЧНІ КОНФЛІКТИ, ЯК І СПІВПРАЦЯ МІЖ НИМИ, МАЛИ МІСЦЕ. ПОЧИНАЮЧИ З 1070 РОКІВ ДЕЯКІ РУСЬКІ КНЯЗІ СТАЛИ ЗАЛУЧАТИ ПОЛОВЦІВ ДО СПІЛЬНИХ ПОХОДІВ НА УГОРЩИНУ Й ПОЛЬЩУ, А ТАКОЖ НА ЗЕМЛІ КНЯЗІВ-СУПЕРНИКІВ. А ВІД 1090-Х РОКІВ – ПОЧАЛИ ОДРУЖУВАТИ СВОЇХ СИНІВ ІЗ ДОНЬКАМИ ПОЛОВЕЦЬКИХ ХАНІВ, СПОДІВАЮЧИСЬ НА МИРНЕ СПІВІСНУВАННЯ ІЗ СУСІДАМИ. ОСОБЛИВОГО ПОШИРЕННЯ ДИНАСТИЧНІ СОЮЗИ НАБУЛИ В ПРИКОРДОННИХ ЗЕМЛЯХ ОБОХ ДЕРЖАВ.

Але марні були сподівання. Північно-східні князівства, які поріднилися з половцями, почали сприймати південно-західні руські землі як ворожі та ходити на них за здобиччю.

Шостим сином Володимира Мономаха та його другої дружини, дочки половецького хана, був Гюргі Долгорукий. За ним батько закріпив Ростово-Суздальську землю в Заліссі із резиденцією в Суздалі.

Після смерті батька (1125) і старшого брата київського князя Мстислава Великого (1132), Гюргі силою захопив Переяслав, згодом виміняв його на частину північних земель у свого брата Ярополка Володимировича, князя київського. Боротьба з братами, що почалася із зухвалого захоплення Переяслава, закінчилася 1135 року поразкою і вигнанням Гюргі на Суздальщину.

Ставши вигнанцем, він оформив на Північно-Східній Русі уділи, які роздав своїм синам, народженим від доньки половецького Айюбай-хана. Заснував нові містечка, зокрема й Москву, але не полишав наміру захопити Київ і князувати там.

1149 року, користуючись з усобиць між князями, Гюргі Долгорукий разом з половцями пішов у похід на південь і біля Переяслава розбив війська київського князя Ізяслава II Мстиславича.

Заволодів Києвом, але вже 1150 року мусив його покинути через контрнаступ Ізяслава та його західних союзників – угорців, поляків і чехів.

Незабаром знову повернувся до Києва, але не пробув там і року. Після нищівної поразки на річці Руті (1151), якої йому завдав усе той же, улюблений киянами, Ізяслав Мстиславич, Гюргі повернувся до Суздаля. Князя прозвали Долгоруким саме за те, що втручався у київські справи, перебуваючи у далекому периферійному Володимиро-Суздальському князівстві.

Втретє здобув Київ 1155 року, лише після смерті Ізяслава, й залишився там до кінця свого життя (близько двох років). Щоб закріпитись на півдні, він активно роздавав тут своїм синам удільні князівства, а сини, спираючись на зброю суздальців і половців, безжалюбно грабували Русь.

Великий любитель жінок, смачної їжі й пиття, Долгорукий більше переймався

веселощами, ніж управлінням країною й військом. Усіх навколо тероризували його сини, вельможі-суздальці та союзні, як руські, так і половецькі правителі.

Кияни, для яких Гюргі був чужинцем, постійно саботували розпорядження суздальського князя, приховували від нього інформацію про наближення ворогів, а за першої ліпшої нагоди взагалі отруїли його. Сталося це на бенкеті в київського боярина Петрила 15 травня 1157 року.

Після смерті князя спалахнуло антисуздальське повстання. Народ розграбував два двори Гюргі в Києві та за Дніпром, а також двір його сина Василька в Києві. Люди по містах

і селах вбивали ненависних суздальців і прихильних до них місцевих бояр.

Так безславно завершилося правління засновника Москви. Він все життя хотів князувати в Києві, але зробив усе для того, щоб кияни його сприймали, як злодія і терориста.

Гюргі Долгорукий

- Онук половецького хана і союзник ворогів Русі – половців
- Низького зросту, товстий, сутулий з непропорційно довгими ступнями та кистями рук, очі невеликі, ніс кривий, борода рідка
- Одружився з донькою половецького Айюбай-хана заради військового союзу для ведення загарбницьких війн
- Більше переймався веселощами, ніж управлінням країною й військом
- Заснував Москву через безвихідь: його вигнала з Київщини власна родина, бо був жадібним до влади
- Прізвисько Долгорукий отримав за те, що втручався у боротьбу за київський престол, перебуваючи далеко на периферії
- Усю «брудну роботу» доручав вельможам-улюбленцям, примушував власних дітей вчиняти злочини
- «Прославився» терором киян, за що і був отруєний

КРОСВОРД

1		2	3		4	5		6
7					8			
		9		10				
11	12		13					14
15								
			16					
17		18				19		20
		21						
22	23					24	25	
			26		27			
28								29
30			31					32
		33				34		
35					36			
		37						

За горизонталлю: 2. Рання-християнська мучениця, християнська мучениця. 7. Рятуйся! 8. Місце роботи патологоанатома. 9. Базар. 11. «Добре» у американців. 13. Здібності, хист до чого-небудь. 14. «Вистачить» одеською мовою. 15. Святування з нагоди переселення в нове житло. 16. Додаток до назви товариства, компанії тощо, який свід-

чить про їх обмежену відповідальність за зобов'язаннями. 17. Твір Тургенева. 19. Злітно-по-

ВІДПОВІДІ ДО КРОСВОРДА:

За вертикаллю: 1. Юридична вузда. 2. Окріп. 3. Масляниста нерозчинна у воді рідина, суміш нафтових кислот. 4. Неприємний запах. 5. Австрійський олімпійський комітет. 6. Колектив птахів. 10. Повчання. 12. Спечене вугілля. 14. Трищогловий вітрильник. 17. М'яч поза полем. 18. Місто в Японії, в префектурі Фукуока. 19. Напівначальник [аббр.]. 20. Заразна хвороба однокопитих [може передаватись і людині], яка супроводжується появою гнійних пухирців у носоглотці та виразок на тілі. 23. Їх в Америці 50. 25. Шмат полотна або іншої тканини, що служить покривалом, скатеркою і т. ін. [розм.]. 26. Вигадлива лінійка. 27. Наливка, квас і т. ін. першого настою. 28. Рід широконосих мавп родини капуцинових. 29. Закривають вхід у житло. 33. Гітарист гурту Marilyn Manson у 1996–1998 роках. 34. Перша радянська вантажівка.

садкова смуга. 21. Знак східного гороскопа. 22. Десятьнадцята літера вірменської абетки. 24. Всесвітня продовольча програма ООН. 26. Груба помилка. 28. Обвал каменів у горах. 30. Один з Алоадів. 31. Китайська Народна Республіка. 32. Табірне відділення в системі виправно-трудоустанов ГУЛАГ. 33. Чиє-небудь повідомлення, звернення до кого-небудь із викладом якихось відомостей, положень, думок. 35. Морська рибальська сітка. 36. Римський бог кохання. 37. Сорт кави.

За вертикаллю: 1. Юридична вузда. 2. Окріп. 3. Масляниста нерозчинна у воді рідина, суміш нафтових кислот. 4. Неприємний запах. 5. Австрійський олімпійський комітет. 6. Колектив птахів. 10. Повчання. 12. Спечене вугілля. 14. Трищогловий вітрильник. 17. М'яч поза полем. 18. Місто в Японії, в префектурі Фукуока. 19. Напівначальник [аббр.]. 20. Заразна хвороба однокопитих [може передаватись і людині], яка супроводжується появою гнійних пухирців у носоглотці та виразок на тілі. 23. Їх в Америці 50. 25. Шмат полотна або іншої тканини, що служить покривалом, скатеркою і т. ін. [розм.]. 26. Вигадлива лінійка. 27. Наливка, квас і т. ін. першого настою. 28. Рід широконосих мавп родини капуцинових. 29. Закривають вхід у житло. 33. Гітарист гурту Marilyn Manson у 1996–1998 роках. 34. Перша радянська вантажівка.



Зустрічаються двоє друзів. Один хвалиться:
– Я собі таку круту тачку купив... тепер їжджу, ніхто не зупиняє, паркуюсь скрізь безкоштовно, до того ж тільки підїжджаю – одразу місцем поступаються...

Другий:
– Ти що, на Бугатті накопив?
– Ні...
– А що тоді?
– Евакуатор купив...

Після 12 років шлюбу запитала в чоловіка:
– Коханий, ти по своїй природі переможець чи переможений?
– Люба, з роками я розумів, що я – потерпілий...

Сидить ведмідь біля річки, малину їсть. Заець на іншому березі кричить:
– Ведмедюку пливи сюди, щось покажу!
Ведмідь перепливає річку і питає:
– Що ти хотів?
– Дивись, скільки на тому березі малини...

У темному провулку:
– Гей, дядьку, гроші є?
– Немає.
– А якщо знайду?
– Та не знайдеш ти нічого – я всі гроші ось на цей пістолет витратив...

– Ти за що сидів?
– За хабар.
– А за що випустили?
– За те саме...

Дожив до зарплати, гроші ще залишилися... Сиджу, думаю: навчився економити або за щось забув заплатити?

– А Москву вони скоро перейменують. На честь путіна і кадірова.
– Одночасно?
– Так.
– Як?
– Ну як, як... ху#лдонськ!

– І зовсім ми, жінки, не злопам'ятні... – бурмотіла вона, розтираючи скловату по його білизні...

Якщо росія і далі буде розконсервовувати техніку радянських часів, то скоро зможемо побачити битву танків Ленд-ліз 2023 vs Ленд-ліз 1943.

– Ну, все... Треба швидше перемагати. Я не можу більше ховатись у підвалі. Мені нема місця. Там уже картопля та консервація.

Судячи з усього, першу достовірну інформацію з фронту путін отримає, коли після стуку в двері бункера він почує: «Добрий вечір, ми з України!»

кацапи скаржаться на кримінальний стан в Україні. Не можливо на хвилинку танк залишити – відразу вкрадуть.

– Я дівчинка і я хочу манікюр, нові кросівки і щоб згоріла москва.

руський корабель потонув, чим спростував тезу, що гівно не тоне.



Карикатури Сергія Йопкіна

